

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel Kéziratok nem adtnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt. Hirdetéseket a kiadóhivatal megkelt árjegyzék szerint számít Egyes szám ára 6 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

A lefözötték.

A „Tiszavidék“ június hó 9-én „Az utolsó kártya“ című vezércikkre heves támadást intéz Tallián Béla, vármegyénk főispánja ellen azért, mert az nem nyújtott segédkezet két törvényesen megejtett megyei képviselőválasztás megsemmisítéséhez; sőt mi több, a tisztán ellenzékiekből álló megyei állandó bíráló választmány megsemmisítő határozatát, mint törvénytelen határozatot megfélebbezte és a felebbezés folytán a miniszterium az állandó bíráló választmány törvénytelen határozatát meg is semmisítette; vagyis másszóval, Tallián Béla főispán úr elég vakmerő volt az ellenzéki érdekekkel szemben, az igazság és törvényesség terére lépni.

Mi már régen megmondtuk, sőt lapunkban több ízben kifejezést adtunk azon meggyőződésünknek, hogy a t. vármegyei ellenzék csak oly főispánnal lenne kibékülve, a ki Simáék fütyülésére járná a tánczot. De egyttal azt is kijelentettük, hogy olyan főispánt sohasem fognak kapni; mert hála Istennek, Magyarország kinevezett főispánjai birnak még anynyi érzékkel és tisztelettel az ország törvényei iránt, hogy a törvényekkel folytonosan hadilábon álló vármegyei ellenzékkel egy követ fújni nem fognak.

Hogy a csongrádmegyei ellenzék vezéregyéniségei a kinevezett főispánokban mindig az érdekszövetségük támaszait keresik, azt az eddigi viselkedésükből tisztán ki lehet mutatni.

Midőn boldogult Rónay helyett Zsilinszkyt neveztek ki Csongrádvármegye főispánjává, maga a vármegyei ellenzék feje, Sima Ferencz sietett üdvözölni. Mint az egész vármegye közönsége előtt tudva van, Zsilinszky tűzzel-vassal iparkodott a vármegye régi szennyét kisöpreni. Egymásután kergette el mindazon hivatalnokokat, a kik kötelességüknek meg nem feleltek, vagy hivatalos hatalmukkal visszaéltek.

Még Zsilinszky a kormánypárti jegyzőket és egyéb hivatalnokokat vontta felelősségre és csapatta el, addig a t. ellenzék kalapot emelt előtte. De midőn rákerült a sor az ellenzék zászlója alá tartozó tisztviselőkre is, akkor más nótára gyűjtöttek. Akkor már Zsilinszky egyszerre zsarnok lett; a ki a törvényeket lábbal tapodta; a ki a hivatalnokokat ártatlanul állásuktól elmozdította; sőt még hazafiságát is kétségbe vonták. Akkor azután éppen azt irták és kiabálták Zsilinszkyre, mint a mit ma irnak Tallián Bélára, hogy „mi keresni valója lehet még Csongrádmeg-

gyében? avagy miképen véli itt a közigazgatást adminisztrálhatni?“

Mint ma megtámadták Talliánt, éppen úgy támadták meg annak idejében Zsilinszkyt; azt a Zsilinszkyt, a kit Zólyomvármegye törvényhatósága oly kitüntetéssel fogadott; a kiért ma Zólyomvármegye annyira lelkesül.

Pedig hát Zólyomvármegye törvényhatósági bizottsága nem fanatizálható „mungók“-ból, hanem tisztán intelligens elemekből áll.

De a „Tiszavidék“ 23-ik számában megjelent „Az utolsó kártya“ című közlemény nemcsak a megyei ellenzék következetlenségéről nyújt felvilágosítást, hanem egyszersmind lerántja azt a rongyos köpönyveget az ellenzék vezérférfiainak testéről, melylyel eddig elveik meztelenségét takargatták.

Itt állnak szemeink előtt megvedlett bőrrel, csupaszon, mez nélkül.

Van-e az olyan embereknek a tiszta elvi meggyőződésről csak halvány fogalmuk is, a kik elvi meggyőződésüket áruba bocsájtották egy esetleg törvénytelen határozatért? — Mert mint a nevezett cikkirója mondja, azon reményben szavazták meg az egyházpolitikai reformot, hogy majd viszonzásul a főispán úr ő méltósága megsemmisíti a szentesi 1-ső ker. és

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

Mindent pótol a szerelem!

(Tollrajzok dióhéjban.)

Karnevál ő fensége beköszöntött. A fiatal leányok izgatottak. A bál, új ismeretség, esetleg jövődőlőlegény pezsgésbe hozza az ügyis hamar hevülő vért.

Csak Ilma ül nyugodtan. Van pénze, csilloghatna az estélyeken; van kedvese, de messze van, szolgál a hazáért. Ilma csak szerelmének él, nem ingerli a bál, új ruha, csillogó ékszer, feltűnni vágyás, ünnepeletés, nála mindent pótol a szerelem...

Estére jár az idő. A hivatalok ajtóit becsukódnak. Kalamáris József napdijas is hazafelé kullog. Otthon kedvesei várják: felesége és nyolcz gyermek. Kenyérre se telik. Szomorúan s irigykedve tekint szeretszét.

Mindenfelé fényt, pompát látnak szemei, csak saját otthonában ütötte fel fejét a nélkülözés.

— Nyolcz gyermek, szeretett feleség! — mormogja magában. — Csak legalább a legszükségesebbet szerezhetném meg számunkra; a szemei könnybe lábadnak. Milyen

jó lenne — gondolja magában — ha a hitestársnak új ruhát, Józsikának új nadrágot, Lajosnak könyveket, Marinak kalapot vehetnék... Merengésében nem is veszi észre, hogy lakására ért. Kis fia szolítására ocsúdik csak fel. A még mindig könnyes szeméit hirtelen letörli s belép odujába. Ismét boldog. Feled nyomort, hisz kedvesei közt van, s mindent pótol a szerelem.

Csörgő Péter a sövény mögött babájával beszél.

Sir Sárka, hogy apja másnak szánta. Csörgő csak félfertályos, Galambos hat ökrös gazdának egyetlen fia.

— Nem léssz Galambosé — szolt határozottan a legény.

— De apám akarja, s holnap jönnek kérébe.

— Nem léssz Galambosé! — ismétlé Csörgő.

Günyos kaczagás rebbentette fel a bűgő párt.

— Már pedig hiába settenkedel, kolodus ivadéka, nincs már hozzá jussod — szolt még mindig kaczagva s egyet lökve Csörgőn Galambos.

Csörgő nem szolt semmit, de hirtelen kirántotta bicskáját s ellenfelét szíven szúrta...

Galambos négy hét múlva a sirba, Csörgő öt évre a börtönbe jutott.

— Eh, — szolt Csörgő, midőn az ítéletet kimondták — mindent pótol a szerelem.

Gyönyörű boudoirban ül Zizi a kis hamis. Lábai előtt halvány férfi térdel s szeméit áhitozva emeli alkotott bálványa felé.

— Hisz nem is tudna igazán szeretni, — incselkedik a fitos orru szöszeke Zizi.

— Életem tied.

— De életed nem kell; — mondá Zizi, a férfi fürteivel játszva — de hogy igazán szeretsz, azt egy kis áldozattal megmutathadnád.

— Szólj csak, édes — mondja a szerelmes, kedvese kezét csókokkal elhalmozva.

— Tegnap a vaczi-utczán sétálás közben egy gyönyörű fejéket pillantottam meg Rezes ékszerésznél.

— Nos? — kérdé, Zizi kezét eleresztve, Kulcsár Benő, az „Általános szövetkezet“ pénztárosa.

— Hi-hi — nevetett a kicsi, — ezt még kérdeni is tudod. Vedd meg! Ára csak tizenkétszáz forint.

— Pénz, pénz, mindig csak pénz, — tört ki keserűen Kulcsár; — de hát pénz, ékszer nélkül nem tudnál szeretni?

— Eh, hát ez az az őszinte, odaadó,

a tápéi törvényhatósági bizottsági tagválasztásokat.

Hát ilyen nyilatkozatot is nyomdafesték alá lehet adni arczpirulás nélkül?

Hát a t. ellenzék kufárkodik elvi meggyőződésével?

No ez ugyan szép dolog. Ezzel az önbeismeréssel nagyon kár volt kirukkolni. Sokkal okosabban tette volna t. laptársunk, ha lefőzésüket szépen agyonhallgatta volna.

Hanem azt az egyet még sem vagyunk hajlandók elhinni, hogy Tallián Béla főispán úr a t. vármegyei ellenzéknek csak reményt is nyújtott volna arra nézve, hogy azon esetben, ha az ellenzék megszavazza az egyházpolitikai reformot a vármegyén, hát törvénytelenül megfogja semmisíteni a tápéi és szentesi választásokat. Mert az idézett cikk következő passzusából: „hogy a miniszteri leiratot május 15-ike óta zsebében hordozta, s nem volt bátorsága vele kirukkolni, hanem alkudozásokkal ámitotta az ellenzék, csak hogy az a szönyegen levő egyházpolitikai kérdésekben bizalmatlanságot ne szavazzon a kormánynak“ azt lehetne következtetni, hogy a főispán úr a t. ellenzéknek ígéretet tett a két választás megsemmisítésére, csak hogy azok viszonzásul az egyházpolitikai kérdésben támogassák a vármegyén.

Tallián Béla főispán úr sokkal jellemesebb, sokkal lovagiasabb, mint hogy illet bárki feltételezhessen róla. Hanem azt mindazonáltal megengedjük, hogy a t. ellenzék önmagáról ítélve, reményeket kötött a viszont szolgálathoz.

Ha a t. ellenzéknek Csongrád-vármegye százados szabadelvű tradíciói daczára, elvi meggyőződése ellen van a kormány egyházpolitikai reformja, hát akkor tetszett volna ellene szavazni a megyegyűlésen és esetleg elvetni. De elvi meggyőződése ellenére megszavazni csak azért, mert ez

által törvénytelen úton, a pártjok részére viszont szolgálat fejében előnyöket akartak kicsikarni, ezt az eljárást a legkiméletesebb kifejezéssel tisztességtelennek minősíthetjük.

„Lehullott tehát a lepel és Tallián úr alakoskodása somogy megyei meztelenségében áll előttünk.“ Így kiált fel tisztelt laptársunk, midőn saját magát alaposan lefőzték.

Lehullott a lepel, de nem Tallián Béla főispán úr áll előttünk meztelenül, hanem azok állnak előttünk csupaszon, a kiknek egyedüli meztük volt az a hitvány, ócska köpeny, mely alatt eddig kufárkodtak elvejjel.

A „Szentesi Lap“ sajtópöre.

Az első esküdtzéki tárgyalás a f. hó 4-én folyt le a szegedi esküdtzék előtt.

A vádlott Pintér Gyula a „Szentesi Lap“ felelős szerkesztője volt; ugyanaz, kit csak alig két hete, hogy a szegedi királyi tábla bírói zártörés és sikkasztás miatt egy havi fogságra és egy évi hivatalvesztésre ítelt. Ez az ember egy hírlapi cikkben „Csathó a közvetítő“ cím alatt Csathó Zsigmond vármegyénk köztisztviselőben álló alispánját azzal gyanúsította, hogy ez hivatalos állását és befolyását arra használta föl, hogy öcsce, Csathó Kálmán ügyvéd és benső barátja, Schlesinger Sándor ügyvéd részére a hmvásárhely-szentesi vasut építés kisajátításánál jogtalanul hasznokat csikarjon ki.

Ezt a teljesen alaptalannak bizonyult vádat a „Szentesi Lap“ hosszu lére feleresztve és mooskos rágalomokkal fűszerezve tárgyalta a fent említett cikkben. Oly súlyos vádak emelt Csathó alispán ellen, hogy a vármegye közigazgatási bizottsága a rágalmazott tisztikar reputációjának érdekében szükségesnek tartotta a fegyelmi vizsgálat megejtését annál is inkább elrendelni, mivel azt Csathó maga is kérte. Hogy azonban a vizsgálat ellen ne lehessen kifogást tenni, a vizsgálat vezetésével a „Szentesi Lap“ főszerkesztője Sima Ferencz bizott meg. Így azután Sima Ferencz maga lett kénytelen konstatálni, hogy saját lapjában megjelent hírlapi közleményben foglalt vádak a legvakmerőbb rágalmak.

A bizottság ennek következtében Csathó ellen a fegyelmi vizsgálatot beszüntette és neki a hmvásárhely-szentesi vasut létesíté-

sénél kifejtett önzetlen és eredménydús működéséért elismerő köszönetét fejezte ki.

Pintér Gyula e határozat ellen felfolyamodást adott be; melyet a belügyminiszter mint alaptalant elvetett és a közigazgatási bizottság határozatát jóváhagyta.

A megyegyűlés ezt örvendetes tudomásul vette, de az iratokat a rágalmazás megtorlása végett, bünyügyi eljárás folyamatba tétele iránt áttette a szegedi kir. főügyészhez, a mely a vád képviselőjével a szegedi kir. ügyészséget bizta meg.

A sajtóügyi vizsgálat foganatosítása után a kir. ügyészség Pintér Gyula lapszerkesztőt Csathó Zsigmond alispán ellen elkövetett rágalmazás és becsületsértéssel vádolta.

A vádló, vádlott és a tanúk kihallgatása után az esküdtzék félórán visszavonult tanácskozni. Tanácskozás után az elnök az ítéletet kihirdette, mely szerint *Pintér Gyula vádlottat a Csathó Zsigmond szentesi lakos, megyei alispán sérelmére elkövetett nyilvános becsületsértés vétségéért két hónapi fogházzal, 100 frt pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén további tíz napi fogházzal sújtja és kötelezi, hogy 150 frt eljárást és a még felmerülő költséget a kir. kincstárnak 15 nap és végrehajtás terhe alatt fizesse meg.*

Az ítélet vádlott költségén a „Szentesi Lap“ ban közléteendő.

Ezen ítélet ellen vádlott semmisségi panaszt jelentett be és miután érte Kalmár István és Sima Ferencz orsz. képviselő 1000 frt erejéig a kezességet elvállalták, szabadon hagyott.

UJDONSÁGOK.

— június 4.

— **Lapunk szerkesztőjének gyászja.**
Lapunk szerkesztőjét váratlanul mély gyász érte: özv. Csemegi Józsefné urnó szerkesztőnk nagyanyja 87 éves korában hirtelen elhunyt e hó 9-én éjjel. Jól és mindenki által szeretve és tisztelve, ismert alakja volt a megboldogult agg urnó városunkban. — Egyik legelőkelőbb és legtekintélyesebb család feje; kit számos közeli és távoli rokona sirat egészen a dedunokáig. Szép kor! Ritka ember éri meg azt közbecsülésben. A halál utja kijelölhetetlen és szeszélye megfoghatatlan, mert nincs perc, melyben bomlasztó gyászt hirdető szárnyát ne csatogtatná. Az agg urnó is még előtte való este a legjobb egészségben időzött családjá körében és hajnalra — halott! Fogadja a mélyen sujtott szerkesztőnk és általunk nagyrabecsült család tőlünk is az emberileg

mindent feláldozó szerelem? kérdi gunyosan Zizi.

— De Zizi, irgalmazz. Érted már minden lehető megtettem. Feleségemet már miattad elűztem. A reám bizott pénzekből már óriási pénzösszeg hiányzik s csak a könyvek hamisítása által vagyok képes bűnömöt eltítkolni. A becsület már oda van, s most még csak a börtön van hátra.

— Jó — szolt hidegen Zizi, ha ön nem, majd megveszi Kricsi báró. Annak pénze van elég, s azt is tudom majd becsülni.

— De Zizi . . .
— Kricsi báró! — monda gunyval a félvilági hölgy.
— Ne ejts kétségbe — rimánkodott Kulcsár.

— Kricsi báró — ismételte Zizi.
— Csak holnapig várj.
— Legyen . . .
A pénztárnok másnap elküldte a fejéket Zizinek. Revízió, elfogatás; s a szerencsétlen még mosolyogva mormogja: mindent pótol a szerelem.

Nagy gyakorlaton vannak a katonák. Fegyveresi hadnagynak épp a szomszéd faluban lakik kedvese. Szép az özvegy, gazdag is, és ideálja a tisztí bojt.

Fegyveresi küzködik magában, hogy átugrasson-e egy félórára Tavinéhoz?

Igaz, hogy ő az előőrs parancsnoka. Neki kell helyt állani. De hát este van, ki tudja meg, hogy nem volt a helyén? Az ellenőrző napos tiszt most vizitálta meg az őrsöket. Legföljebb éjjel után jön újra, ha jön. Az ellenség meg az ilyen esős, boros időben nem fog támadni.

Katonái el nem árulják, s különben is Tavinénak megígérte, hogy jön.

Taviné iránti szerelme leküzdötte kötelességérzetét. Elment, katonái is lehevredtek.

De alig egy negyedóra után az ellenség meglepi az előőrsöt. A magukat kényelembé helyezett katonák még nem is jelezheték, hogy az ellenség támad. S a hadnagy mulasztása folytán az ellenség diadalt aratott.

A vizsgálatot megindították. Fegyveresi hadnagyot bíróság elé állították s tisztí bojtjától megfosztották.

— Ej szolt a hadnagy, szíven löve magát, — mindent pótol a szerelem.

— Hol jártál apuskám? kérdi belépő dereshaju férjét a huszonkét éves csinos feleség.

— Ügyvédemnél voltam, egy újabb birtok vétele tárgyában s még ma el kell utaznom — szolt fiatal nejét megcsókolya Bankósi.

— Ne menj el — mondja siránkozva az asszony, férjét magához vonva.

— De a birtokrendezés okvetlen szükséges.

— Akkor én is veled megyek.

— Most nem tubiczám, ha a kastélyt berendezték, ugys odamegyünk nyaralni.

— S meddig maradsz ott.

— Vagy egy hétig.

— Jaj, hisz ez egy örökkévalóság s ha nem vagy idehaza, mindig unom magamat.

— No hát megkuritjuk az otlétet, s azután repülünk babus karjai közé.

Az öreg pakkolt, kocsira ült s az indóházba hajtatott.

Az ennivaló menyecske meg papirt s tollat vett elő, levélkét irt s egy hordárt cousinjához futtatott.

A cousin estefelé el is jött. Hisz ebben nincs semmi; a cselédség előtt sem feltűnő, s hallgatni meg arany . . .

De annál nagyobb volt a riadalom, midőn a férj, ki csak próbára akarta tenni nejét, betoppant s az aranyos asszonyt a cousin karjai közt lelta . . . Tableau: . . .

válóper . . . A szegény leányból gazdaggá lett asszony újra koldusbotra jutott. De ő nem bánkodik. Inkább örül . . . Mosolyogva öleli át kedvesét s fülébe sugja: mindent pótol a szerelem.

A tömzsi Juczínál vacsorált kaplár Kurta. Időn tult nem kért magának. Rá is

ellenőrizheti a városok képét, mi ismerteti meg a városokat egymással, hogy jótékony eleven áramlat lüktesen mindenütt, ahol munkás kezek dolgoznak a jövő demokratikus Magyarország megteremtésén? A Pesti Napló vállalkozott arra a nehéz, de szép feladatra, hogy az ország városait a magyar közönségnek bemutassa. Időközönként egy-egy magyar városok kimerítő monografiáját közli, nem annyira a város történetét írva le, mint inkább jelenlegi képét, eleven, szemléltető formában, hogy a monografia egyszersmind kellemes olvasmány is legyen. Bemutatja a városok kulturális intézményeit, egyesületeit hatóságait, iparát, kereskedelmét, irodalmát, embereit és társadalmát, egyszóval értékét és szerepét az ország életében. De kiterjednek a Pesti Napló monografiái azokra a kivánalmakra is, amelyeket egy-egy város polgársága érez s felhívja a városok érdekeinek megvédésére, jogos követelményeik ki-elégítésére, pártfogásukra és támogatásukra a kormány figyelmét. A közönség nagy szimpátiával kíséri a Pesti Napló vállalatát s figyelmével, érdeklődésével munkájában elő is segíti. Talán még soha egy magyar újságot se támogatott a közönség olyan feltünő módon, mint a Pesti Naplót, amióta formát cserélve, tartalmával és támogatást megérdemelni lesz ezután is főczélja a Pesti Naplónak. Felhívjuk olvasóinkat lapunk mai számában közzétett hirdetésére.

Szerkesztői üzenet.

K. H. helyben. Füzfa versét egy falusi kántornak küldje el mint halotti bucsuztatót.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

ZACHERLIN

a legjobb irtószer rovarok ellen.

Ismertető jelei a csudatevő „Zacherlin“-nek:

1. A pecsételt üveg.
2. A „Zacherlin“ név.

Az üvegek árai: 15, 30, 50 kr. és 1 frt. A Zacherlin-megtakarító 30 kr.

Kapható helyben:

Bagossy József, Engel Zsigmond és Vermes Gyula uraknál.

Előfizetési felhívás!

PESTI NAPLÓ

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A Pesti Napló Magyarországon a legolcsóbb, legtartalmasabb és legszebben kiállított napilap, megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, fölívga és lapjai egymásba ragasztva.

A Pesti Napló főszerkesztője és kiadó-tulajdonosa:

ifj. Ábrányi Kornél

A Pesti Napló szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelesebb újságíróit.

A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi tüzse rovatát mindig legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

Felelős szerkesztője:

Barna Izidor.

A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozik az olvasó.

Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A Pesti Napló minden vasárnap **A gyermekszobának** című rovatában **Móka bácsi** kedvelt meséit közli a gyermekek részére.

A Pesti Napló legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A Pesti Napló minden hónapban 2 városnak a monografiáját közli, mely örökös irodalmi beccsel bír és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok Magyarország városainak hú történetét bírják.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes Pesti Napló-nak előfizetési ára Budapestén és a vidéken korán és pontosan házhoz juttatva,

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre . . . 14 frt — kr. | Negyed évre . . . 3 frt 50 kr.
Fél évre . . . 7 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre . . . 18 frt — kr. | Negyed évre . . . 4 frt 50 kr..
Fél évre . . . 9 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 60 kr

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapestén:

Egész évre . . . 18 frt — kr. | Negyed évre . . . 4 frt 50 kr.
Fél évre . . . 9 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 60 kr.

Vidéken:

Egész évre . . . 20 frt — kr. | Negyed évre . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . 10 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 70 kr.

A PESTI NAPLÓ esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a PESTI NAPLÓ esti lapjára 2 frt 30 krral.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferencziek-tere, Bazárépület.